

§ 24, idet underskrift på interimsbeviset kan gengives ad mekanisk vej, jfr. forslaget § 23, stk. 1, sidste pkt., der bl. a. gør reglerne i § 21, stk. 3 tilsvarende anvendelige.

I lovforslagets § 23, *stk. 2*, jfr. § 31, er optaget enkelte regler om indhold og brug af to emissionsdokumenter, som er uomtalt i 1930-loven. Det her i landet velkendte tegningsretsbevis, der anvendes ved kapitalforhøjelse med indbetaling, og det i svensk selskabsretlig praksis benyttede delbevis, der anvendes i forbindelse med fondsaktieemission. Begge disse dokumenter underskrives efter samme regler som interimsbeviset, hvorimod kuponen, der efter § 23 skal indeholde samme angivelser som emissionsdokumenterne, ikke behøver nogen underskrift.

Til § 24.

(AL 1930 § 26, 1964 udkastets § 28 og bemærkninger hertil s. 102-104 og 107 samt AL 1930 § 27, 1964 udkastets § 29 og bemærkninger hertil s. 107-110).

Negotiabilitetsreglerne i forslaget § 24, stk. 1-2, er med enkelte redaktionelle ændringer enslydende med AL 1930 § 26, bortset fra, at stk. 2 udtrykkeligt gør de for aktier gældende regler tilsvarende anvendelige på interims-, tegningsrets- og delbeviser samt på kuponer, der efter § 31 kan benyttes ved udøvelse af aktionærens fortegningsret eller ved udlevering af fondsaktier (emissionskuponer). I de tilfælde, hvor de til et aktiebrev knyttede kuponer ikke betegnes som udbyttekuponer, vil det derfor formentlig afhænge af den konkrete anvendelse, om § 24, stk. 2, 1. eller 2. pkt., skal anvende. Forskellen ligger dels i, at ved emissionskuponer henvises der ikke til reglerne om fortabelse af indsigelser i gældslovens §§ 15-17. Det må dog herved erindres, at i modsætning til udbyttekuponer giver emissionskuponer ikke ret til penge, men alene til tegning af nye aktier eller udlevering af fondsaktier, og at de bekendtgjorte vedtægter altid kan gøres gældende over for kuponerhververen, jfr. § 158, stk. 2.

Det bemærkes, at i modsætning til udbyttekuponer gælder 5-års forældelsesfristen i gældslovens § 25 ikke for emissionskuponer. Såfremt emissionskuponen giver ret til nytegning, vil tegningsfristen være nærmere bestemt i henhold til § 32, stk. 1, nr. 4, og ved fondsaktier findes særlige regler i § 40, der også gælder, når der er udstedt emissionskuponer eller tegningsrets- eller delbevis.

Mortifikationsreglerne i forslaget § 3 er enslydende med 1964 udkastets § 29, stk. 1, der svarer til AL 1930 § 27, idet varslerne for mortifikationsindkaldelse i forhold til 1930-loven er forkortet i

overensstemmelse med den almindelige tendens til fristforkortelser.

For at bringe klarhed over de problemer vedrørende mortifikation af andre aktieretlige dokumenter, som henstår uløst efter 1930-lovens ordlyd, har man i stk. 4 som noget nyt optaget en udtrykkelig bestemmelse, der gør reglerne anvendelige på interims-, tegningsrets- og delbeviser, samt kuponer og taloner. Ligeledes er der optaget en deklatorisk regel om, at kuponark, der hører til en aktie, kan mortificeres uden dom sammen med aktien.

Til § 25.

(AL 1930 § 28, 1964 udkastets § 30, og bemærkninger hertil side 110-112).

Forslagets bestemmelser om aktiebogen er optaget i §§ 25 og 26, der adskiller sig både redaktionelt og indholdsmæssigt fra de tilsvarende bestemmelser i AL 1930 § 28.

Forslagets § 25, *stk. 1-3* præciserer, at det er bestyrelsen, der har ansvaret for førelsen af aktiebogen, at den skal indeholde en fortegnelse over samtlige selskabets aktier (altså også ihændehaveaktier), at aktierne skal indføres i nummerforteegnelse, at aktiebogen tillige skal indeholde oplysning om aktiebrevets nummer i tilfælde, hvor aktiebrevet omfatter flere aktier, at aktiebogen skal oprettes umiddelbart efter selskabets stiftelse, og at notering af anmeldte ændringer i aktionærforholdene skal dateres.

Den nye bestemmelse i *stk. 2* om notering af aktiebrev, der omfatter flere aktier, jfr. § 22, er et led i de bestemmelser, der skal muliggøre indførelse af et certifikatsystem.

Forslagets § 25, *stk. 1 og 3*, indebærer en ny ordning af reglerne om aktionærernes ret og pligt til at lade deres aktier notere i aktiebogen, idet det her foreslås alene at gøre notering på navn pligtmæssig ved aktiers udstedelse, men til gengæld at lade pligten omfatte alle aktier, som faktisk udstedes til en navngiven aktionær. Noteringspligten gælder således ikke alene i tilfælde, hvor aktierne ifølge vedtægterne skal lyde på navn, men også i tilfælde, hvor de efter vedtægterne kan lyde på navn eller ihændehave, og aktietegneren har valgt at få aktierne udstedt på sit navn. — Ved transport af aktier skal der efter forslaget ikke gælde nogen noteringspligt, men efter § 25, stk. 3, har erhververen af en navneaktie ret til at forlange sig noteret, såfremt han dokumenterer sin adkomst, og der ikke efter bestemmelserne i §§ 19-20 er noget til hinder for erhvervelsen.

Adgangen til at få aktier noteret på „hemmeligt